

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

ขนาดเล็ก ไม้ผลัดใบ สูง 5-10 ม. เรือนยอดแน่น แตกกิ่งเจริญด้านข้าง มักมีหลายลำต้นจากโคน เปลือก สีเทาเงิน ขรุขระ แตกไม่สม่ำเสมอ เป็นเกล็ดโดยมีช่องอากาศใหญ่ เปลือกในสีขาวหรือออกแดง เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มอย่างรวดเร็วเมื่อถูกเปลือกมีเส้นใย ใบ รูปขอบขนานถึงไข่กลับแคบ หรือรูปใบหอกแกมรี ปลายทู่หรือเรียวแหลม โคนแคบ ใบอ่อนสีน้ำตาลแดง มีขนแน่นโดยเฉพาะบนเส้นใบ แก่นเนื้อคล้ายหนัง สีเขียวเข้มเป็นมันด้านบน กลี้ยงทั้งสองด้าน หรือมีขนสีน้ำตาลกระจายบนเส้นกลางใบด้านล่าง ใบแก่สีแดงสด เส้นใบชัด 7-10 เส้น ตรงไปยังขอบใบ เส้นใบย่อยเป็นชั้นบันได ก้านใบยาว 1.5-2.5 ซม. ใบยาว 12-21 ซม. หูใบกว้าง 1 ซม. ยาว 1.4 ซม. เหมือนใบ ขอบค่อนข้างจักซี่ฟัน ติดทน ดอก ออกเป็นช่อสั้น ยาวประมาณ 7 ซม. แผ่กิ่งด้านข้าง กว้าง 2.5 ซม. มีขนกำมะหยี่แน่น สีน้ำตาลส้ม กลีบแผ่แต่ไม่ม้วนกลับ ปลายทู่หรือมน เกสรเพศเมียมี 2-3 อัน ผล 1.2-1.6 ซม. สีเขียวอมเทา แก่สีออกแดง ทรงรูปไข่ถึงรีหรือค่อนข้างกลม ปลายมีกลีบเลี้ยงใหญ่ติดทน แก่ไม่แตก มีเนื้อและฉ่ำน้ำ มีผนังหุ้มเมล็ดบางอยู่ 1 อัน ภายในมี 1(2) เมล็ด กลมใหญ่ พบน้อยตามริมฝั่งแม่น้ำและช่องว่างในป่าดิบเดิม สูงประมาณ 500 ม. อาจจะเป็นเพียงฟอร์มหนึ่งของ *E. bengalensis*

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชมอน. ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z). กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า.

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี